

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 09.06.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 09.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **2986** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 203 и следващите от АПК във връзка с чл.1 от ЗОДОВ и чл.19, ал.3 от Закона за Националната агенция за приходите.

От ответника по делото - Столична дирекция на вътрешните работи, е постъпил отговор на исковата молба по делото, подадена от Д. П. М.. Ответникът оспорва иска като неоснователен, изложени са съображения, с които се признава само предпоставката - незаконосъобразен административен акт за ангажиране отговорността на ответника.

С оглед на горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание за 11.07.2022г. от 09:45 часа, за която дата и час да се уведомят ищеца и ответника и Прокуратурата.

ПРЕПИС от отговора на исковата молба и приложените към него доказателства да се изпрати на ищеца за становище най-късно в съдебното заседание по делото

ОБЯВЯВА на страните проекта си за доклад по делото

Съдът е сезиран с осъдителен иск, предявен с искова молба от Д. П. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], подадена чрез упълномощен адвокат Д. срещу Столична дирекция на вътрешните работи, с цена на иска 2000 (две хиляди) лева за неимуществени вреди, поради отмяната на Заповеди за задържането на ищеца с рег. №229зз-2265/16.08.2019г. и № 229зз-456/12.11.2020г., които заповеди, видно от представените съдебни решения за отмяната им, са издадени от полицейски органи на 05 РУ СДВР и от Специализирани полицейски сили за опазване и възстановяване на общественя ред" при СДВР.

Ищецът претендира и присъждането на законната лихва върху размера на обезщетението , считано от 21.08.2019г. - датата на влизане в сила на по-ранното съдебно решение ,до окончателното изплащане на сумата.

Също ищецът претендира и присъждането на разноски за по чл.38, ал.2 от закона за адвокатурата, в съответствие с представеното пълномощно- на лист 7 от делото.

За отмяната на заповедите са представени съдебни решения №173021/22.07.2019г. , постановено по нахд № 3458/2019г. на СРС, влязло в сила 21.08.2019г. и Решение от 12.11.2020г. по нахд № 13931/2019г. влязло в сила на 28.11.2020г.

В исковата молба са изложени съображения от мотивите на съдебните решения, обосновавали отмяната на заповедите, като и в двата случая съдебните състави са посочили съответно, че незаконосъобразната заповед е засегнала прекомерно и ненужно правото на свободно придвижване, защитено от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, съответно правата на ищеца са засегнати в по-голяма степен от необходимото.

Ищецът се основава на времето и обстоятелствата при двете задържания, като посочва че нарушаването на правото му на свободно придвижване било обвързано с право на обезщетение. В настоящия случай ищецът М. претендира, че е претърпял негативни емоции, изразяващи се в страх, несигурност, чувство на безсилие пред злоупотребата с полицейски правомощия, ; усещане, че е станал жертва на полицейски произвол и че е специално нарочен като обект на системно следене; отслабване на доверието му в изпълнителната власт ,както и разочарование от работата на правоприлагащите органи ,които по дефиниция били длъжни да му гарантират сигурност , а не да му я отнемат.

Към исковата молба са представени доказателства:цитираните две съдебни решения, с отбелязване за влизането им в сила и лична карта на ищеца. Иска се съдът да допусне до разпит един свидетел при режим на довеждане за установяване на твърденията за претърпени морални вреди.

За обстоятелствата, свързани със задържането и освобождаването на ищеца, описани в исковата молба, не се представят доказателства. същите се съдържат в делата на СРС, по които са разгледани оспорванията на заповедите за задържане. Искания за прилагане на делата за послужване на събраните доказателства от ищеца не са направени.

Ищецът е направил и искане за присъждане на възнаграждение на адвоката.

Ответникът е представил в срок писмена защита, в която с изключение на отмяната с влезли в сила съдебни решения на двете заповеди за задържането на ищеца, всички други основания на иска се оспорват - претърпените вреди - като недоказани, причинно следствената връзка и размера на обезщетението - за прекомерност. Счита, че ищецът не е представил доказателства за претърпените неимуществени вреди, както и, че са претърпени вследствие на двете задържания. Ответникът се позовава на чл.51 , ал.1 ЗЗД - обезщетени есе дължи за всички вреди, в това число и неимуществените., когато те са пряка и непосредствена последица от увреждането. Оспорва се за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение, но видно от пълномощното, същото следва да бъде определено при условията на чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата и присъдено на адвоката.

Ответникът иска от съда да отхвърли исковата претенция изцяло, при условията на евентуалност, оспорва размера на иска като неоснователен и недоказан. На

основание чл.78, ал.8 ГПК претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР, определено в минимален размер, съобразно чл. 36 и 37 от Закона за правната помощ.

2. По правното основание на исковата претенция:

Искът е за вреди от незаконосъобразни административни актове - Заповеди за задържането на ищеца с рег. №229зз-2265/16.08.2019г. и № 229зз-456/12.11.2020г., следователно, следва да се квалифицира като иск по чл.1, ал.1 от закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Размерът на обезщетението, дължимо от държавата, се определя на основание чл.4 от ЗОДОВ - държавата отговаря за всички вреди, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните актове.

Видно от данните в съдебните решения, заповедите са издадени от полицейски органи при СДВР, с оглед на което исковата претенция е насочена срещу надлежния ответник по чл.205 АПК.

Искът е процесуално допустим по чл.204, ал.1 АПК, предявен срещу надлежният ответник по чл.205 от същия кодекс.

Правната квалификация на исканията на двете страни за присъждане на разноски, е чл.10 от ЗОДОВ.

3. По фактите и основанията, които се признават

Задържането на ищеца със Заповед. №229зз-2265/16.08.2019г. и Заповед № 229зз-456/12.11.2020г., издадени от полицейски органи при СДВР, отмяната им съответно с Решение № 173021/22.07.2019г. по нахд №3458/2019г. на СРС и Решение без номер от дата 12.11.2020г. по нахд 13931/2019г. на СРС.

4. По доказателствата

Не подлежат на доказване само посочените обстоятелства по т. 3 - незаконосъобразните административни актове, от които се претендират вредите, предпоставката за допустимост по чл.204, ал.1 АПК.

Всички останали елементи за ангажиране на отговорността на държавата за вреди по чл.1, ал.1 ЗОДОВ - претърпяна вреда, причинно -следствена връзка между вредата и незаконосъобразните актове, подлежат на доказване.

РАЗПРЕДЕЛЯ ТЕЖЕСТТА НА ДОКАЗВАНЕ МЕЖДУ СТРАНИТЕ:

УКАЗВА на страните разпределението на доказателствената тежест съобразно правната квалификация на иска по чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди:

УКАЗВА на ищеца, че:

- носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици

-следва да докаже всеки елемент от състава на отговорността за вреди по чл.1 ЗОДОВ, в случая: вид и размер на причинените вреди; пряка причинна връзка между незаконосъобразните заповеди за задържането му и вредите, които се претендират.

УКАЗВА на ищеца, че елементите по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране

отговорността на държавата за вреди: вид и размер на претърпените вреди; пряка причинна връзка между претендираните вреди и незаконосъобразните две заповеди за задържането на ищеца, са спорни по делото.

УКАЗВА на ищеца, че доказателствата за част от основанията, посочени в исковата молба, се съдържат по нахд нахд №3458/2019г., 105-ти състав на СРС, по нахд 13931/2019г., 114-ти състав на СРС, като част от административната преписка по заповедите за задържането му, но не прави искане за събирането на доказателства, свързани с обстоятелствата по задържането му, посочени в исковата молба.

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, въз основа на които оспорва исковата претенция, подробно описани в отговора на исковата молба.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че най-късно в съдебното заседание могат да изразят становище по доклада на съда и да направят искани япо доказателствата.

Определението не подлежи на обжалване,

Преписи от определнието да се връчат на страните. Преписи от определнието, ведно с преписи от исковата молба и отговора, да се връчат на Прокуратурата.

Съдия: